

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoSr/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722202855
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722202855.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10Csr/1/2022 - 55 zo dňa 20.12.2022 takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. odmietol žalobu na obnovu konania. Vo výroku II. zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019. Vo výroku III. zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016. Vo výroku IV. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu dňa 12.10.2022, domáhala obnovy konania sp. zn. 4Csr/1/2019 a zároveň odkladu vykonateľnosti rozhodnutia RR sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a rozhodnutia sp. zn. 4Csr/1/2019 zo dňa 14.11.2019 do doby právoplatného skončenia konania o návrhu na obnovu konania. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4Csr/1/2019 súd zistil, že žalobkyňa A. B., nar. XX.XX.XXXX, sa žalobou zo dňa 12.08.2019 (spísanou dňa 08.08.2019) domáhala proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č. k. 4Csr/1/2019 - 34 zo dňa 14.11.2019, potvrdeným rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoSr/1/2020 - 74 zo dňa 30.04.2020, právoplatným dňa 21.05.2020, žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa zmeškala zákonom stanovenú lehotu, v ktorej sa ako spotrebiteľka mohla domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, nakoľko žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala dňa 12.08.2019 napriek tomu, že žalobkyni bol rozhodcovský rozsudok doručený dňa 18.06.2016, od ktorého dňa plynula žalobkyni trojmesačná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 1, ods. 3 zákona č. 355/2014 Z. z. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 397, § 403 ods. 1, 2, § 412 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. a), písm. e) CSP. Uviedol, že dôvody obnovy konania, ktoré uvádzala žalobkyňa, sa týkajú výlučne rozhodcovského konania sp. zn. 158/09/15, nie konania sp. zn. 4Csr/1/2019. Nejde o nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu konania sp. zn. 4Csr/1/2019, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a zároveň nejde o skutočnosti, ktoré by mohli privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a priamo sa týkali otázky plynutia lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 1, 3 zákona č. 355/2014

Z. z. Žalobkyňou produkované tvrdenia nemožno posúdiť ako nové skutočnosti týkajúce sa konania sp. zn. 4Csr/1/2019. Žalobkyni boli známe (minimálne) už počas konania sp. zn. 4Csr/1/2019, kde sa ich neúspešne dovolávala tak počas konania pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom. Je vylúčené, aby sa žalobkyňa v obnove konania úspešne dovolala tvrdení produkovaných už v pôvodnom konaní. V tejto časti je preto žaloba na obnovu konania okrem zjavnej nedôvodnosti (§ 413 ods. 1 písm. e) CSP) aj podaná po uplynutí subjektívnej lehoty 3 mesiacov, od kedy sa žalovaná mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania (§ 403 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu sp. zn. 4Csr/1/2019 mal súd za preukázané, že žalobkyňa vnímala ňou uvedené dôvody obnovy konania minimálne už v čase podania, resp. spísania žaloby sp. zn. 4Csr/1/2019, t. j. dňa 08.08.2019, preto pokiaľ žalobkyňa žalobu na obnovu konania podala dňa 12.10.2022, urobila tak po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Čo sa týka dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP, žalobkyňa nepredložila a neoznačila žiaden dôkaz, ktorý sa môže vykonať v súčasnosti a nemohol sa vykonať v pôvodnom konaní sp. zn. 4Csr/1/2019. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania - nesprávne právne posúdenie veci, vecná nesprávnosť rozhodnutia nie je zákonom vymedzená ako dôvod obnovy konania podľa § 397 CSP. Žalobou na obnovu konania nemožno odstrániť prípadné nesprávnosti v napadnutom rozhodnutí, ktoré spočívajú v právnom posúdení veci alebo v procesných pochybeniach. Zmenu rozhodnutia v prípade existencie týchto dôvodov možno v prípade naplnenia zákonných predpokladov docieľať inými opravnými prostriedkami. Uvedené je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 83/1999). Pokiaľ žalobkyňa poukázala na odlišné rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných veciach, ani prípadný odklon v otázke vecného posúdenia sám o sebe nemožno označiť za dôvod obnovy konania. Žalobkyňou uvádzané tvrdenia ohľadom exekučných konaní a otázky založenia prekážky veci rozsúdenej (res iudicata) v iných súdnych konaniach, nie sú podľa súdu relevantné pre konanie o žalobe na obnovu konania sp. zn. 4Csr/1/2019. Žalobkyňa sa okrem obnovy konania domáhala aj odkladu vykonateľnosti rozhodnutia RR sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a rozhodnutia sp. zn. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019 do doby právoplatného skončenia konania o návrhu na obnovu konania. Vo vzťahu k rozhodnutiu sp. zn. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019 súd návrh zamietol s odkazom na odmietnutie žaloby na obnovu konania, ktorým rozhodnutím je vylúčená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa (výrok II). Súd zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 (výrok III). V tomto prípade súd vychádzal z toho, že nejde o rozhodnutie napadnuté žalobou na obnovu konania, teda je vylúčené, aby súd odložil vykonateľnosť takéhoto rozhodnutia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP. Aj napriek tomu, že žalovaný mal v konaní plný úspech, v dôsledku čoho by mu patrilo právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, súd vzal do úvahy, že mu v priebehu konania nevznikli žiadne trovy konania, ktorú skutočnosť posúdil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý mu náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP nepriznal (výrok IV).

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že uznesenie a postup súdu prvej inštancie považuje za nesprávne z dôvodov tých, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Poukázala na to, že súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Súd ex ante preskúma rozhodcovský rozsudok z úradnej povinnosti. Namietala, že súd v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani exekučný súd predmetný rozhodcovský rozsudok č. 158/09/2015 zo dňa 28.07.2016 nepreskúmal, čím podľa žalobkyne bolo porušené jej právo na súdnu ochranu. Súd neskúmal, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500027158 zo dňa 26.06.2013 uzavretá medzi oprávneným a povinným je zmluvou spotrebiteľskou. Rozhodcovská doložka bola podľa žalobkyne súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie bolo neprijateľnou podmienkou v zmluve. Podľa žalobkyne bol súd povinný skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku. Namietala, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Právomoc rozhodcovského súdu tak bola podľa žalobkyne založená na absolútne neplatnom právnom úkone – rozhodcovskej doložke ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Žalobkyňa poukázala na judikatúru súdov SR, Súdneho dvora EÚ a osobitne na princíp právnej istoty. Právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, nemôže spôsobiť platné právne účinky. Predmetná zmluva podľa žalobkyne obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, napr. kumuláciu

viacerých zmluvných pokút, vysoké úroky, absenciu obligatórnych náležitostí, čo má za následok jej bezúročnosť a bez poplatkovosť. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky vyplývajúce z ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd už pri povoľovaní obnovy konania by mal preskúmať zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi a zistiť, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo, pričom úver poskytnutý žalobkyni je spotrebiteľským úverom. Už pred vydaním rozhodcovského rozsudku boli vydané v obdobných veciach súdne rozhodnutia spôsobilé privodiť v prospech žalobkyne pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa žalobkyne už len samotná skutočnosť, že sa objavili pochybnosti o kvalite spotrebiteľskej zmluvy, vyvolávajúce pochybnosti, či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, odôvodňuje žalobu na obnovu konania. Rozhodcovský rozsudok mal súd prvej inštancie posúdiť ako nesúladný a v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, čo podľa žalobkyne zakladá dôvod obnovy konania aj podľa § 397 písm. e) CSP. Súdu vytýkala, že nekonal v súlade s princípmi súkromného procesného práva a nepoužil adekvátne výkladové pravidlá. Pri adekvátnom výklade práve obnova konania predstavuje účinný (efektívny) prostriedok ochrany. Nestotožnila sa s názorom súdu, že na podmienky obnovy konania má dopadať reštriktívny výklad procesných ustanovení o obnove konania. Žalobkyňa súdu vysvetlila, prečo bolo logicky akceptovateľné zohľadniť návrh na obnovu konania, pretože vôbec nie je ojedinelé, že spotrebiteľ sa mobilizuje až v čase exekučného konania. Žalobkyňa o rozhodcovskom konaní v jeho priebehu nevedela a ani sa nemohla brániť. O rozhodcovskom rozsudku sa dozvedela až z upovedomenia o začiatku exekúcie, ktoré prevzala dňa 16.07.2019, a preto podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku až dňa 08.08.2019. Od žalovaného neprevzala ani žiadnu výzvu na zaplatenie domnelého dlhu, a teda tieto nemohla predložiť, či označiť ako dôkaz. Súdu predložila to, čo bolo v jej vlastníctve. Žalovaný nepreukázal, že jej boli doručené výzvy, vrátane rozhodcovského rozsudku, resp. že by sa tieto dostali do jej dispozičnej sféry. Dôkazné bremeno o doručovaní písomností v tomto prípade zaťažovalo žalovaného. Žalobkyňa namietala tiež arbitrárnosť napadnutého uznesenia a premĺčanie nároku žalovaného. Súd prvej inštancie v danom prípade mal správne právne posúdiť rozhodcovský rozsudok ako nulitný a mal povoliť obnovu konania. Rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku res iudicata. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 10Csr/1/2022, povolil návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019 a povolil návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a po prejednaní veci zrušil rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016, zrušil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019, zamietol žalobu žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. 158/09/15, oslobodil žalobcu od platenia súdneho poplatku v plnom rozsahu a žiadnej zo strán nepriznal nárok na zaplatenie nákladov súdneho pojednávania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa v podanej žalobe na povolenie obnovy konania a ani následne v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré preukazujú v prvom rade prípustnosť žaloby na obnovu konania. Namiesto toho žalobkyňa opakuje tvrdenia z konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019, v ktorom súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a toto rozhodnutie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie aj Krajský súd v Trenčíne. Už v konaní sp. zn. 4Csr/1/2019 bolo okrem iného konštatované podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. Pretože žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, tak jej podanie nie je objektívne a ani potenciálne spôsobilé zvrátiť preklúziu práva podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa názoru žalovaného, ak bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku neprípustná už v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Csr/1/2019, potom je logicky a právne vylúčená prípustnosť obnovy konania na prejednanie žaloby zamietutej primárne z dôvodu zániku žalobného práva. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní tak, že ho zamietne a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdí. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že vyjadrenie žalovaného považuje za účelové a tendenčné, ktoré nič nové neobjasňuje a nezdôvodňuje. Žalovaný sa vôbec nezaoberal vznesenými námietkami žalobkyne v odvolaní. Žalobkyňa uviedla, že skutočnosť, že

ako spotrebiteľ nepodala včas návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je klasickým príkladom konania spotrebiteľa, keď žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a neodkáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Nestotožnila sa so žalovaným, ktorý vytýka extenzívny výklad procesných ustanovení o obnove konania ako aj s tvrdením, že neexistuje vecná súvislosť medzi rozhodcovským rozsudkom a dôvodom na obnovu konania. Zopakovala svoju argumentáciu týkajúcu sa rozhodcovského rozsudku, neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a o tom, kedy sa dozvedela, že prebieha rozhodcovské konanie. Zotrvála na svojom návrhu z podaného odvolania.

5. Žalovaný v písomnej duplike uviedol, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení (rovnako v žalobe na povolenie obnovy konania a v odvolaní) neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré preukazujú prípustnosť žaloby na obnovu konania. Zopakoval, že už v konaní vedenom pod sp. zn. 4Csr/1/2019 bolo konštatované, okrem iného, podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. Žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok a jej podanie nie je objektívne a ani potencionálne spôsobilé zvrátiť preklúziu práva podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa názoru žalovaného, ak bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku neprípustná už v pôvodnom konaní vedenom pod 4Csr/1/2019, potom je logicky a právne vylúčená prípustnosť obnovy konania na prejednanie žaloby zamietutej primárne z dôvodu zániku žalobného práva.

6. Žalobkyňa v ďalšom písomnom vyjadrení (zo dňa 03.03.2023) poprela tvrdenia žalovaného, že by neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré preukazujú prípustnosť žaloby na obnovu konania, v nadväznosti na čo poukázala na konkrétne námietky z jej predchádzajúcich podaní, týkajúce sa najmä neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pochybení v rozhodcovskom konaní a neprijateľnosti zmluvných podmienok.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

8. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že dôvody obnovy konania, ktoré uvádzala žalobkyňa, sa týkali rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. 158/09/15 a nie konania súdu prvej inštancie pod sp. zn. 4Csr/1/2019. Nešlo o nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019, ktoré žalobkyňa žiadala obnoviť. Súd mal tiež za to, že okrem zjavnej nedôvodnosti, je žaloba o obnovu konania podaná po uplynutí subjektívnej lehoty 3 mesiace, od kedy sa žalovaná mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, keď žalobkyňa vnímala ňou uvedené dôvody obnovy konania minimálne už v čase spísania a podania žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 4Csr/1/2019. Okrem toho žalobkyňa nepredložila a neoznačila žiaden dôkaz, ktorý sa môže vykonať v súčasnosti a nemohol sa vykonať v pôvodnom konaní sp. zn. 4Csr/1/2019. Súd tiež zamietol návrhy žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodnutia sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a rozhodnutia č. k. 4Csr/1/2019-34.

9. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala obnovy konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019 a zároveň odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a rozhodnutia č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019 do doby právoplatného skončenia konania o návrhu na obnovu konania. V konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 4Csr/1/2019 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., IČO: 45 744 939 sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016. V tomto konaní Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoSr/1/2020-74 zo dňa 30.04.2020, právoplatným dňa 21.05.2020, žalobu zamietol, a to z toho dôvodu, že žalobkyňa zmeškala zákonom stanovenú trojmesačnú lehotu na podanie žaloby

o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 1, 3 zákona č. 355/2014 Z. z., keďže uvedený rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 18.06.2016 a táto podala žalobu až dňa 12.08.2019.

11. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

12. Po preskúnaní veci dospel odvolací súd k záveru, že žaloba na obnovu konania žalobkyne je zjavne nedôvodná, a preto súd prvej inštancie správne podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP takúto žalobu odmietol. Odvolací súd poukazuje na to, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Ako mimoriadny opravný prostriedok tento narúša princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), a teda z tohto dôvodu musí byť tento prostriedok vyvážený sprísnenými podmienkami jeho prípustnosti, čo sa okrem iného prejavuje v tom, že možno žalobou na obnovu konania napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Dokonca ani vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania (ak nie sú dané dôvody obnovy konania) nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť takejto žaloby na obnovu konania.

13. Námitka žalobkyne o tom, že žalobu na obnovu konania odôvodňuje už len samotná skutočnosť, že sa objavili pochybnosti o kvalite spotrebiteľskej zmluvy, vyvolávajúce pochybnosti, či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, preto nebola dôvodná. Okrem toho, súd v prvej fáze obnovy konania o žalobe na obnovu konania skúma len to, či je žaloba prípustná, a teda, či je možné povoliť obnovu konania. Názor žalobkyne o tom, že súd už pri povoľovaní obnovy konania by mal preskúmať zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi a zistiť, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo, je nesprávny. Tieto otázky by bolo možné samotné skúmať až v obnovenom konaní po povolení obnovy konania.

14. V predmetnej veci žalobkyňa v odvolaní okrem iného rozsiahlo namietala neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, nezákonnosť a nesprávnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016, neprijateľnosť zmluvných podmienok zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 26.06.2013, bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Tieto námietky žalobkyne sa však, ako uviedol aj súd prvej inštancie, týkali pôvodného rozhodcovského konania a nie konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019, v ktorom Okresný súd Považská Bystrica skúmal prípustnosť žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 1, 3 zákona č. 355/2014 Z. z., so záverom o tom, že žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobkyni už uplynula prekluzívna lehota troch mesiacov na podanie takejto žaloby na súde. Súd teda v tomto konaní neskúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy a ani ďalšie otázky týkajúce sa samotného spotrebiteľského úveru. Uplynutím prekluzívnej lehoty tieto otázky už nebolo možné preskúmať v konaní pred súdom. Preto ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku nezakladala prípustnosť obnovy konania, ako namietala žalobkyňa. Dôvody obnovy konania možno vzťahovať len ku konaniu, ktorého obnovenia sa žalobca žalobou na obnovu konania domáha. Pokiaľ súd v takomto konaní (v predmetnej veci vedenej pod sp. zn. 4Csr/1/2019) nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale skúmal len prípustnosť takejto žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 355/2014 Z. z. (z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty), dôvody obnovy konania vzťahujúce sa k vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku nemôžu byť dôvodom pre obnovu tohto konania (o zrušenie rozhodcovského rozsudku).

15. Žalobou na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019 by bolo možné dosiahnuť nápravu vtedy, ak by nebol skutkový stav v tomto konaní zistený úplne alebo správne, a teda len vo vzťahu k prípustnosti žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku a uplynutiu prekluzívnej lehoty. Preto aj len k tomuto v tomto konaní mohli smerovať dôvody obnovy konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019. Žalobkyňa v tomto smere namietala to, že jej predmetný rozhodcovský rozsudok nebol doručený, resp. nevedela o tom, že prebieha rozhodcovské konanie a nemohla sa brániť, a teda, že žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku nemohla podať skôr. O rozhodcovskom rozsudku sa dozvedela až z upovedomenia o začiatku exekúcie, ktoré prevzala dňa 16.07.2019, a preto podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku až dňa 08.08.2019.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala a ani neuviedla, že by tu boli skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy (§ 397 písm. a) CSP), ktoré nemohla použiť v pôvodnom konaní (resp. iné dôvody obnovy konania), ktoré by preukazovali, že žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala včas. Okrem toho v rozsudku č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoSr/1/2020-74 zo dňa 30.04.2020, bolo konštatované, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 18.08.2016, o čom svedčí doručienka podpísaná žalobkyňou.

17. Pokiaľ ide o návrhy žalobkyne na odloženie vykonateľnosti, odvolací súd uvádza, že odložiť vykonateľnosť rozhodnutia síce možno v súvislosti so žalobou na obnovu, avšak iba ak ide o rozhodnutie vydané v konaní, ktorého obnovy konania sa žalobca domáha, ak je také rozhodnutie vykonateľné a zároveň, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa sa domáhala obnovy konania vedeného pod sp. zn. 4Csr/1/2019. Ak žalobkyňa žiadala odložiť vykonateľnosť samotného rozhodcovského rozsudku sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016, tak taký návrh žalobkyne nebol dôvodný, keďže nešlo o obnovu tohto konania. Čo sa týka návrhu na odloženie vykonateľnosti rozsudku č. k. 4Csr/1/2019-34 zo dňa 14.11.2019, ani tento nebol dôvodný, keďže súd nepovolil obnovu konania a navyše takéto rozhodnutie ani nebolo vo výroku o veci samej vykonateľné v zmysle možnosti vymáhať ním uloženú povinnosť.

18. Na základe uvedených dôvodov dospel odvolací súd k tomu, že záver súdu prvej inštancie o zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania bol správny. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, a preto mu odvolací súd priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa zaoberal aj možnou aplikáciou ustanovenia § 257 CSP, avšak nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, pre ktoré by nemal žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania. Naopak, zjavná nedôvodnosť žaloby žalobkyne na obnovu konania je dôvodom na priznanie náhrady trov žalovanému.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).